

hese Opfattelse af denne Sag; der staaer endnu kun een Ting tilbage, som paa en vis Maade er ny og som er bragt frem af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Han har nemlig sagt, at, hvor Overskriftelser finde Sted, der ligger det i Sagens Natur, at de burde komme frem ved en foreløbig Lov" og altsaa paa den Maade komme til at foreligge Thinget. Jeg skal gøre den Bemærkning, at dette ikke gjælder, hvor ubevidste Overskriftelser af den Art finde Sted, som desværre for hyppigt indtræffe, nemlig, naar Overskriftelsen er tilstede, førend den Styrrende selv veed Noget derom, men det er ganske rigtigt, at hvor en Minister selv kommer til den Erkjendelse, at de bevilgede Midler ikke ville være tilstrækkelige, der bør der indtræde en Forhandling mellem den vedkommende Minister og Finantsministeren, de maae have den kongelige Bevilling dertil, og i slike Tilfælde bør Overskriftelsen retlig komme frem ved en provisorisk Lov. Det er vistnok den eneste Maade, hvorpaa Udbetalinger fra Kassen kunne skee, naar den ministerielle og kongelige Villie i denne Henseende gjør sig gjældende igjennem en provisorisk Lov og derved underkaste sig de Betingelser, som følge deraf. Dette har man erstattet ved en anden Form og en anden Udtalelse, idet man nemlig paa Regnskaberne finder opført Summer under forventet Tillægsbevilling. I disse Udtryk ligger Bevis for, at Ministeren i det Dieblis, han har tilraadet denne Overskriftelse og begjært Forøgelse af den Conto, hvorom det dreier sig, selv har erkjendt, at den saasnart som muligt skulde blive forelagt til Rigsdagens Bedømmelse. — Jeg har endnu kun een Sag at omtale, men som er bragt herind; og det paa en meget streng Maade. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds sagde, at jeg var Styld i den monstrøse — kan jeg oversætte det ved færdelige (Villie: Uhyrelige); ja „lige" er ikke mit, „uhyre" skal jeg tage imod — altsaa denne „uhyrelige" Tillægsbevilling — det er en Tillægsbevilling, som ikke kan hyres, formoder jeg. Allensfals for det Første er det let sagt, men den er slet ikke saa vanskelig at overkomme; det klinger værre end det er. Dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at

jeg paa ingen Maade er Styld i de Midler, som man griber til, for at naae et Maal, som jeg ganske sikkert bidrager til at tragte efter og som jeg heller ikke af nogen som helst Udtalelse skal lade mig affrække fra at forfølge. Og hvilket er mit Maal? Mit Maal er det, at bringe enhver Minister, der ved Finantsloven har den Forpligtelse at skaffe visse Ting tilveie for en vis Sum, eller at paalægge vedkommende Ministre, der have denne Bemyndigelse og deraf følgende Ret til at anvende visse Summer af Statskassen for at dække de Udgifter, som dermed ere forbundne, til hver Dag eller idetmindste jævnlig at vide, hvad de gjøre og have gjort; thi det har viist sig altfor hyppigt, at Ingen af dem vide, hvad de have gjort, førend Regningerne trænge sig ind paa dem, meget hyppigt med et langt større Beløb, end de have haft at raade over. Det forlanger jeg altsaa — og det er meget simpelt, og naar de i det Hele indrette sig paa at gjøre deres Pligt, let at opfylde — at de idetmindste een Dag om Aaret, nemlig den 31te Marts, skulle vide, hvad de have gjort, saaledes at de strax kunne vise os, det have vi gjort til den Dag, de Forpligtelser have vi indgaaet, saavidt ere vi naaede, de og de Summer have vi disponeret over; og de ærede Herrer kunne være forsikrede om, at her er ikke fra min Side den mindste Doctrin, her er ikke andet, end at gaae med Træsto paa i et gammelt Spor, og naar det ærede Medlem (Villie) ligesom søgte at gjøre sig til Forsvarer for dem, der gjøre Modstand imod denne Sag, og opstillede det som Noget, der skulde være et forunderligt og overdrevent Forlangende, da skal jeg blot svare, dersom de ærede Medlemmer ligesom jeg vilde sige, det ligger i Sagens Natur, det bør og skal skee, saa skal man see, hvor let det vil gaae. Dersom jeg ikke selv havde forsøgt det og tildeels selv udøvet og seet det udøvet i det Store, skulde jeg ikke tale derom; men jeg har en lang Praxis for mig, ledsaget af det, som man kalder Theori, det vil sige: Optegnelse af de Grunde, man har fundet ud, efter at Dommen er fældet, og efter at man i en længere Arrække har arbeidet sig hen til at kunne gjøre det, og saa derefter har fremstillet, hvorfor man har gjort det saaledes. Jeg maa alt-